

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník IV / Číslo 4

duben 1999

Cena : 8,- Kč

Z obsahu:

25 let od úmrtí otce
biskupa naší diecéze
Štěpána kardinála
Trochty
(str. 10-11)

Saleziánský klub
mládeže v Teplicích
(str. 5)

Manželská setkání
(str. 7)

Nejstarší kněz
diecéze
(str. 4)

Katolická Nikaragua
(str. 8-9)

Firma Monstranz
(str. 5)

...Dnešní církevní slavnost nám připomíná největší Kristovo vítězství nad smrtí a slavné zmrtvýchvstání po přebolestné smrti na kříži... Buďte vytrvalí v modlitbách... (*poslední slova kard. Trochty*)

Papež hovoří k médiím

Vatikán/KNA: Papež Jan Pavel II. považuje etická měřítká ve sdělovacích prostředcích za nezbytná. Bez takových norem jsou sdělovací prostředky v nebezpečí, že budou pěstovat a rozšiřovat antihodnoty, řekl Jan Pavel II. před několika dny ve Vatikánu v Papežské radě pro hromadné sdělovací prostředky. Papež vyzval své poradce v této oblasti, aby po prohlášení „Etika v reklamě“, které bylo uveřejněno před třemi lety, provedli obdobné zásadní úvahy i pro jiné úseky ve sdělovací oblasti.

Jde o důležitou výzvu, protože kulturní a finanční tlak na tomto poli často stírá morální hledisko, které by – podle papeže – mělo určovat vztahy mezi lidmi. Proto je třeba podrobněji zkoumat etický rozměr kultury sdělovacích prostředků a jeho význam pro život a stanoviska lidí a společnosti. Současně vyzval Jan Pavel II. církve, aby se ve všech zemích zasazovala o podporu a výchovu katolických žurnalistů.

Pozvání do Jeruzaléma

Jeruzalém (Israel): Generální sekretariát křesťanské mládeže ve Svaté zemi nedávno založil „Úřad pro služby poutníkům ve Svaté zemi“ (The Holy Land Pilgrims Services Office). Tento úřad chce pomáhat mladým křesťanům z celého světa, aby mohli navštívit zemi Bible s co nejnižšími náklady. Mladým lidem jsou umožněny návštěvy místních křesťanských rodin, aby se posílily vztahy mezi křesťany v Izraeli a jejich sestrami a bratry z celého světa.

Bližší informace: Samer Salameh, The Holy Land Pilg-

rims Services Office, P.O. box 67460, Jerusalem, Israel; tel: 00972/2/2810888 (privat), 00972/2/2897831 (kancelář); fax: 00972/2/2954518; e-mail: Samer@mhe.planet.edu nebo Samer@che.baraka.org.

Naše místní církve údajně v izolaci

Szombathely (Maďarsko)/KNA: Církve v reformujících se zemích střední a východní Evropy nadále bojují s překonáním své „pozice v izolaci“, vnucené jim v době komunistické diktatury. O této skutečnosti hovořili účastníci konference pastorálních teologů zemí střední a východní Evropy, kteří se minulý týden sešli v maďarském Szombathely. Vyproštění ze společenské izolace patří stále k hlavním úkolům církve, prohlásil vídeňský teolog Paul Zulehner. Rovněž je důležité umožnit laikům větší působení v církvi, aby církevní život nebyl soustředěn jen na kněžstvo, jak o to usiloval komunistický režim.

Další důležitou otázkou je navázání dialogu s lidmi, kteří nevěří v Boha a kteří v některých zemích tvoří většinu obyvatelstva. Zkušenosti církví v postkomunistických zemích mohou být – podle Zulehnera – pomoci i pro církve v západních zemích, kde vzrůstá počet lidí bez náboženského vyznání.

Příští obdobná konference se má konat v roce 2000 v Polsku.

Kuba bez lidských práv

Havana (Kuba)/KNA: Po vlně zatýkání disidentů na Kubě se vyjádřil předseda tamní biskupské konference biskup Adolfo Rodríguez, že se velmi obává o situaci ve své zemi. Církve bedlivě sleduje

proces se čtyřmi příslušníky opozice a postup vůči zastáncům lidských práv. Biskupové jsou velmi znepokojeni zostřením zákonů v poslední době. V církevních kruzích panuje velká starost poté, co v uplynulých měsících existovala naděje na zlepšení situace v oblasti lidských práv.

Čtyřem obžalovaným je vytýkáno „podkopávání bezpečnosti socialistického státu“ a „podněcování vzpoury“. Hrozí jim vězení od 5ti do 6ti let. Před započítáním procesu bylo zatčeno 34 domnělých kritiků režimu a dalším 50ti bylo uloženo domácí vězení. Nezávislí novináři mají zakázáno sledovat proces a někteří z nich byli zatčeni.

Uložení Jošta Lucemburského

Brno: Pietní akt uložení ostatků Jošta Lucemburského, posledního moravského markraběte sídlícího v Brně, se uskuteční ve čtvrtek 18. března v 16.00 hodin v kostele sv. Tomáše v Brně za přítomnosti brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho, primátora města Brna RNDr. Petra Duchoně a dalších významných osobností i zahraničních hostů.

400 let kapucínů v Praze

Praha: Před 400 lety přišli kapucíni do Prahy pod vedením sv. Vavřince z Brindisi. Hlavní oslavy tohoto výročí jsou plánovány na 17. a 18. září. V rámci příprav se koná 19. března v 18.00 hodin v kostele sv. Josefa na Náměstí Republiky (Praha 1) mše s následným vystoupením herce Gabriela Miroslava Částka „Muž, který sázal stromy“ od Jeana Giono.

Kapucíni si přejí obnovit pražskou Loretu jako mariánské poutní místo. Proto se bude konat vždy 25. den v měsíci, počínaje 25.3., „Loretánské večeřadlo“ v kostele Narození Páně v Loretě. Na programu je mše od 18.00 hodin, výklad Loretánské litanie, adorace, meditační hudba a zpěv – s cílem prožít společenství Nazaretské rodiny.

Exerciční dům v areálu obnoveného kláštera kapucínů v Praze na Loretánském náměstí se od letošního ledna postupně uvádí do provozu. Pražský světící biskup Jiří Paďour posvětil 2.3. pro Exerciční dům novou kapli sv. Vavřince z Brindisi.

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze

Vydává s církevním schválením litoměřického biskupství Římskokatolická farnost,

Janov nad Nisou 41, 468 11, tel./fax. 0428/380 015

e-mail: michal.podzimek@telecom.cz

Biskupství LTM e-mail: biskupstvi_litomericke@unl.pvtnet.cz

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P.Mgr. Michal Podzimek.

Grafická spolupráce: Jan Hrubý

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: TISK a REKLAMA Jablonec nad Nisou

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce – roční předplatné 125 Kč včetně poštovného, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník IV., číslo 4

Datum vydání: 4.4.1999

(uzávěrka příštího čísla 10.4.1999)

Cena jednoho čísla: 8 Kč

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p. OZSeč v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v dubnu

narozeniny

- 1.4. P. Téra Luděk — 50 let
- 5.4. P. Plonka Marian — 32 let
- 18.4. P. Maryška Zdeněk — 67 let
- 15.4. P. Roosch Werner — 56 let
- 18.4. P. Svatek Jan O.Praem. — 83 let
- 20.4. P. Matura Josef — 76 let
- 29.4. P. Štrumfa Jan — 77 let
- 29.4. Pekárek Jaroslav – jáhen — 43 let

výročí svěcení

- 8.4. P. Bečvář Jan — 49 let
- téhož dne i roku: P. Čuřík Jaroslav, P. Helikar Josef
- P. Hrbatý Eduard, P. Ruisl Klement, P. Sluka Vladimír
- P. Qualizza Karel

Duchovní slovo

Velikonoce – stále aktuální vítězství života!

Velikonoce jsou tradičně spojovány s představou a termínem života a na severní polokouli navíc s jarem v přírodě. V mnohých našich školách jsou symbolizovány housátky, kraslicemi, pomlázkou... Deset let po pádu marxismu ještě stále naše školy neznají jinou náplň. Tím nám jen dokazují existenci nebezpečí zevšednění termínu života a Velikonoc. Biologie používá ráda termínu život, ale biologický život ve vězení nebo v totalitním systému lze nazvat maximálně živořením. Ale k takovému "životu" nás Kristus vykoupit a osvobodit nepřišel.

Bylo by žádoucí připomenout stále aktuální nebezpečí ztráty této krásy a bohatství svobodného života. K těm klasickým nyní přibyly drogy, ale také televize, počítače apod. Objevuje se však novější ďábelské nebezpečí v tzv. **globalizaci**. Je to světová ofensiva, které se nelze vyhnout: celosvětová telefonní síť, celosvětová informační ústředna – Internet, která už nyní dovede manipulovat a vymývat lidské myšlení. Také však obchodní konkurence (Coca-Colu najdeme stejně v africkém buši jako v Antarktidě), televizi najdeme v Rusku, v Nepálu nebo v Africe i v chatrčích s hliněnou podlahou.

Toto nebezpečí zasahuje nyní i do oblasti kulturní a duchovní – hudební brak se šíří po celém světě stejně jako kýčové melodie včetně porna. Vedoucí činitelé médií se vymlouvají na požadavky posluchačů. Nositel Nobelovy ceny Konrád Lorenz řadí konkurenční aktivitu na mezinárodním poli mezi sedm hlavních civilizačních hříchů. Svatý otec výslovně prohlásil, že "kapitalistický neoliberalismus zotročuje lidskou osobu..." a takováto demokracie se pak stává totalitním systémem. Jsou autoři, kteří nazývají globalizaci bez solidarity s člověkem "strojem na ničení hodnot."

Nelze se zpátečnický globalizaci bránit, ale nelze se bezradně poddávat všem jejím důsledkům. Razí se heslo **globalizace s lidskou tváří**. Je nutno tím pevněji stát a stavět na skutečných kořenech čistého a svobodného života. K takovému životu nás Kristus o Velikonocích drazé vykoupil a nabízí své vykoupění i dnes.

"To je svoboda, ke které nás osvobodil Kristus!" Nejsme tedy spolkem turistů. Máme své výlučné poslání zdůrazňovat a zprostředkovat tuto svobodu tvůrčího života celé společnosti.

"Kde je Duch Páně, tam je svoboda!" (2Kor 3)

P. Ladislav Kubíček

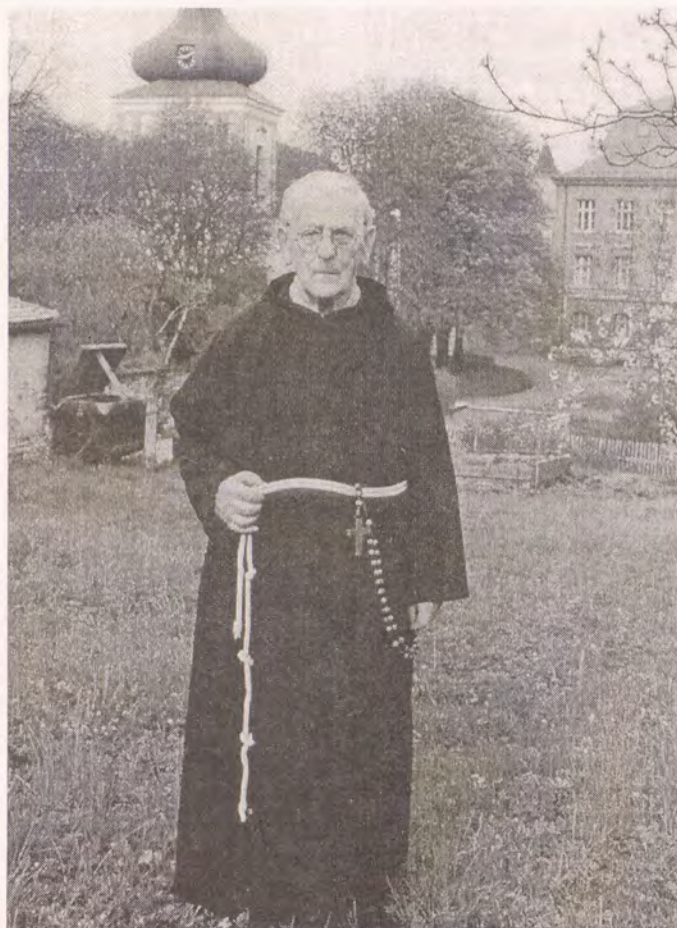
Nejstarší kněz diecéze

Kostomlaty pod Milešovkou

V neděli 28. února oslavil nejstarší kněz naší diecéze otec Emanuel Kindermann osmdesáté osmé narozeniny. Otec Emanuel, řádovým kapucínským jménem Ezechiel, působí početně již déle než tři desetiletí v Kostomlatech pod Milešovkou. Druhou neděli postní, v den jeho narozenin, jej přišel pozdravit i náš otec biskup, který spolu s ním celeburoval v kostele sv. Vavřince mši svatou. Té se kromě Mons. ThDr. Josefa Koukla zúčastnili opat cisterciáckého kláštera v Oseku P. Bernhard Thebes, ředitel salesiánské komunity v Teplicích P. František Pospíšil a řada kněží a věřících z blízkého i dalekého okolí.

Setkání s otcem Emanuelem Ezechielem Kindermannem nás vždy vede k zamyšlení nad tím, jak mnoho znamená působení katolického kněze v našem venkovském, převážně nevěřícím prostředí. V případě otce Kindermanna k tomu přistupuje jeho neuvěřitelná dobrota, hluboké porozumění lidskému životu, skutečnost, jak se sžil s českým prostředím podhorské obce a v neposlední řadě vskutku františkánská chudoba a skromnost. Otec Kindermann patří mezi ty kněze, kteří doslova obětovali své farnosti celý svůj život. Společně s naším biskupem, kostomlatskými farníky i všemi věřícími mu u Pána vyprošujeme do dalších let hodně Božího požehnání.

-vr-

Vysílání Českého rozhlasu

Pořady Českého rozhlasu s náboženskou tematikou

ČRo 1 Radiožurnál vysílá pořady:

Výzvy přítomnosti	pátek	20.30–21.00
Křesťanský týdeník	sobota	9.15–10.00
Doteky víry	sobota	21.15–22.00

ČRo 2 Praha

Bohoslužby	neděle	9.00–10.00
Paprsky naděje, Nebe dokořán	sobota	17.30–18.00

ČRo 3 Vltava

Ranní úvaha denně	po–pá	6.55–7.00
repríza denně	út–so	1.55–2.00
Vzdělávací řada	sobota	18.00–18.30
Aktuální úvaha	neděle	11.45–12.00

ČRo 6 Radio Svobodná Evropa

Bohoslužby	neděle	14.10
Rozhovor	čtvrtek	14.20
repríza	pondělí	8.30
repríza Výzvy přítomnosti z ČRo 1	středa	8.30

Pravidelný čtvrtletní rozhovor je natáčen s kardinálem Vlkem, děkanem evangelické teologické fakulty Pokorným, profesory P. Halíkem a Trojanem.

Kousek za hranicí diecéze

Kousek za hranicí (i když tentokrát jen za diecézní)

Benátky nad Jizerou jsou posledním městem pražské arcidiecéze. „Zámeckému“ kostelíku bylo 640 let, a tak mu přišla blahopřát více než stovka gratulantů místních i přespolních. Všem přišel požehnat pražský světící biskup Václav Malý, muž, jenž dokázal, že milión Čechů na pražské Letenské pláni se modlilo modlitbu Otčenáš. Tenkrát i dnes jsme děkovali a prosili, aby Pán nedal zahynouti lidu svatováclavskému, ale i Zdislavinu. Kolik obav vyslovovali ti, kteří se po oběti nejsvětější shromáždili posilnění nejen chlebem věčného života, ale i pozemskou manou (oblož-

nými chlebičky a zákusky, nabízenými v míře přehojně!) Od pražského jednání mezi státem (premiérem Zemanem a ministrem Dostálem) a církví (kardinálem Vlkem a biskupem Malým) v den konání akce neuplynulo ještě ani 48 hodin, proto se první dotaz i odpověď otce biskupa týkaly jednání. Dále otec biskup vysvětloval odluku církve do státu. Škoda, že jsem si několikrát vzpomenu na „Důvěřuj, ale prověřuj!“ nebo jiné „Sliby, chyby!“, ale i na to radostnější „Boží mlýny melou pomalu, ale jistě“.

Byl při tom a ptal se Václav (Václav Zeman z Mladé Boleslavi), přespolní

Chomutovští orlové "vzlétávají"

10. dubna 1999 od 13.00
pořádá OREL Chomutov
v Základní škole Na Příko-
pech 895 v Chomutově
**VELIKONOČNÍ
TURNAJ**
ve fotbale a volejbale.

Přihlášky a informace:
tel. 0603/363245 Email:
j.nepomuk.soban@email.cz

Adresa: Jan Šobán, Alešova
4414, 430 03 Chomutov
Startovné: 20 Kč/os.
S sebou: obuv s nečernou
podrážko!
Počet hráčů:
fotbal 4 +1, volejbal 6
V případě zájmu o oba spor-
ty družstva totožná! Přihláš-
ky do 8. 4. 1999.

SALESIÁNSKÝ KLUB MLÁDEŽE

Po otevření nového salesiánského střediska v Teplicích
jsme se zeptali internetu, co jsou vlastně zač. A vidíte:

Klub svojí činnost rozvíjí na adrese:
Dlouhá 277 Prosetice
415 01 Teplice tel. 0417/ 47 212
e-mail: skm@tep.cesnet.cz

Personální obsazení:

Mgr. Ing. Ladislav Nádvorník – ředitel Salesiánského stře-
diska mládeže

Mgr. Petr Šimůnek – předseda klubu

Klub je otevřen dětem a mladým lidem bez ohledu na vyzná-
ní, politické přesvědčení nebo příslušnost ke společensko-soci-
ální skupině.

Zvýšená pozornost je zaměřena na děti a mládež ze sociálně
slabších vrstev společnosti a z nefunkčních a neúplných rodin.

Cílem klubu je podchytit především ty, kteří jsou neorganizovaní,
bezprizorní, bez vyhraněných zájmů. Vytvořit podmínky
pro aktivní smysluplné využití volného času v různých zájmo-
vých kroužcích a dalších činnostech. Tímto vytvářet rodinné
zázemí s atmosférou přátelství a porozumění a napomáhat roz-
voji přirozených vloh a kladných vlastností mladých. Toto
v konečném důsledku omezuje dopad různých negativních jevů
jako je alkoholismus, toxikománie, gamblerství a kriminalita.

Aktivita:

Pravidelné akce tvoří odpolední klub s možností her a setká-
vání. V nově upravených prostorách si můžete zahrát ping-pong,
biliárd, šipky, stolní fotbal a další.

Otevřeno: úterý a čtvrtek

– mladší od 14:00 do 15:30

– starší od 16:00 do 17:30

Dle možností organizujeme výlety, víkendové a prázdninové
pobyty v zimě i v létě.

Zájmové kroužky

V nově otevřeném klubu připravuje činnost mnoho kroužků.

– fotbal, stolní tenis, počítače, astronomie, flétna,
výtvarná činnost

Pokud by někdo byl ochoten vést nějaký další kroužek, je
vítán.

Láďa a Petr

MonStranz

MOSAZ ♦ STŘÍBRO ♦ ZLATO ♦

*Také v naší diecézi můžete
za velmi výhodné ceny a v pro-
fesionální kvalitě obstarat pro
své bohoslužby nové liturgic-
ké předměty nebo si nechat re-
staurovat ty, které již zdánlivě
mají "svě za sebou". Dnes pa-
tří tato firma k těm, které si za
dobu své činnosti získaly pres-
tiž a mnoho spokojených zákaz-
níků doma i v zahraničí.*

**Turnovská firma MonStranz
vám nabízí své služby:**

Našimi zákazníky jsou pře-
vážně církev, pro které pro-
vádíme výrobu nebo restauro-
vání liturgických předmětů.
Pro muzea a galerie zhotov-
ujeme kopie vzácných originá-
lů.

Základním materiálem pro
výrobu nových liturgických
předmětů je převážně mosaz.
Na zakázku však můžeme po-
užít i stříbro o ryzosti 900/
1000 nebo 92/1000.

Protože některé předměty
(jako např. kalichy) jsou čas-
to vystavené snadnému poško-
zení, používáme k jejich vý-
robě silnější materiál než bývá
běžné. Například kupy kalichů
vyrábíme z plechu 1,5 mm
silného. Tak je zajištěna dlou-
há životnost a užitná hodnota
našich výrobků i v náročných
podmínkách.

Povrchová úprava je prová-
děna převážně zlacením nebo
stříbřením na dokonale vy-
broušený a vyleštěný po-
vrch. Na základě dlouhé spo-
lupráce s našimi stálými zá-

kazníky jsme dospěli k názo-
ru, že vrstva zlata nanesená na
povrch výrobků, především
kalichů, musí být silná nejmé-
ně 3 - 4 mikrony. Jen tak lze
zaručit, že kalich nebo jiný vý-
robek bude sloužit svému úče-
lu několik let bez rizika, že se
zlatá vrstva brzy setře. Na po-
žádání vám můžeme zaslat ka-
talog našich výrobků.

Kromě toho bychom rádi
nabídli restaurování historic-
kých předmětů z obecných
i drahých kovů, které provádí-
me na základě restaurátorské
licence přidělené Minister-
stvem kultury ČR.

Restaurátorské činnosti se
věnujeme již 25 let a rádi by-
chom naše služby vám všem,
kteří chcete obnovit krásu va-
šich liturgických předmětů, ať
už jde o kalichy, monstrance,
procesní kříže, kadidelnice
apod.

Pokud se rozhodnete pro za-
mýšlenou opravu, kontaktujte
nás – nabízíme i zpracování
předběžných cenových nabí-
dek. Na požádání vám rádi
zašleme náš nabídkový katalog
vlastních výrobků i fotografie
některých již námi restaurova-
ných předmětů.

Milan Zdeněk

MonStranz s.r.o.

Dvořákova 463 51101

Turnov

tel: 0603/801945

Modlivý důl na prvního máje

*Mariánská pouť
v Modlivém dole
ve Svojkově 1. 5. 1999*

Už tradičně zahajuje naše diecéze mariánský měsíc květen mší svatou v romantickém prostředí ve skalní jeskyni se sochou Panny Marie. Jeskyně se nachází v hlubokém údolí lemovaném skalními útesy, do údolí se vstupuje od silnice

vedoucí ze Sloupu v Čechách od Zákup v obci Svojkov v okrese Česká Lípa.

Od silnice se jde asi deset minut. Údolí končí hlubokým kotlem se skalními útesy. Turistická značka nás dovedla na místo označené nápisem Modlivý důl. V bočním kolmé stěně je vyhloubena prostorná jeskyně, asi 4 metry hluboká a stejně tak vysoká - viz foto. Uvnitř je vytvořena jakási krápníková výzdoba a úplně vzadu stojí socha Panny Marie Lurdské.

Modlivý důl je poutním místem více než sto let starým a dodnes je navštěvováno nejen turisty, ale i poutníky i z řad původního německého obyvatelstva.

Budeme tam opět slavit poutní mši sv. 1. května v 15.00 hod. Bude ji celebrovat litoměřický biskup Msgre Josef Koukl. Pro působivé romantické prostředí bývá tato pouť navštěvována zvláště mládeží z okolí i vzdálených míst.

Všichni, kdo se cítí mladými, naleznou zde pěkný kout přírody i družné společenství.

Pozvání pro kněze

Česká biskupská konference zve české a moravské kněze na setkání s milánským arcibiskupem kardinálem Carlo Maria Martinim, které se uskuteční ve čtvrtek 15. dubna 1999 v 10.00 hodin v Pastoračním středisku sv. Vojtěcha, Kolejní ul. č.4 v Praze 6 - Dejvicích.

Po přednášce kard. Martinho "Poslání kněze ve službě nové evangelizace v církvi žijící v sekularizovaném světě" následuje diskuse. Překlad z italštiny zajištěn.

Po poledním občerstvení promluví P. ThLic. Josef Hřebík na téma "Bůh otce Abraháma - Bůh, Otec Ježíše Krista." Předpokládaný konec setkání je ve 14.30 hodin.

Strach z podvodníků

Hospic reaguje:

Chceme uklidnit televizní diváky, které zneklidnila TV Nova pořadem o podvodnících, kteří si zřídili soukromé konto a vybírali peníze na hos-

pic. Jejich účet byl zrušen a odhalen dříve, než jsme my začali o hospici v Litoměřicích uvažovat. Teď čekají na soud a nám škodit nemohou. Pro jistotu uvádíme správné číslo našeho účtu u IPB Litoměřice: 131434474/5100. Pokud jste svůj příspěvek poslali na toto konto, určitě došlo na správnou adresu. Pokud jste

Zpráva ze základní katolické školy v Jablonci nad Nisou

Zápis do 1. ročníku ZKŠ se konal 2. 2. 1999. Ze 40 dětí bylo vybráno 19 žáků (12 dívek a 7 chlapců). Odklad školní docházky ze zdravotních důvodů dostali 3 chlapci. Při zápisu hrál dětem i rodičům orchestr ZKŠ pod vedením Lukáše Křenovského z 9. třídy.

Prospěch: Na druhém stupni měly samé jedničky tři žákyně 7. třídy, sl. Chloubová, Černá a Škorpilová. Za dobré výsledky získaly právo na

zápis do pamětní knihy školy.

Vyznamenání získalo 21 žáků, jeden chlapec má pro nemoc odloženou klasifikaci. Všichni žáci prospěli. Celkem je na škole 155 žáků.

Šachy se ve škole hrají na dobré úrovni. V prosinci se uskutečnila simultánní partie mezi šachovým velmistrem panem Jiřím Lechtýnským a žáky této školy, členy šachového kroužku. Ten vede pan Josef Kuský, ředitel Šachové akademie v Jablonci, a pan Dr. Pavel Peniška, její šéftrenér. Žáci naší školy také vyhráli 2. kolo okresní žákovské šachové ligy školních družstev.

Mgr. Jana Kocourková

svůj příspěvek poslali na náš původní účet u České spořitelny Litoměřice číslo: 639056-478/0800, došel také na správnou adresu. Mohlo se pouze stát, že jste od nás nedostali potvrzení o přijetí, protože byl problém získat od České spořitelny adresy dárců.

Děkujeme za modlitby a opět uvádíme naši adresu:

Sdružení pro založení a podporu hospice v Litoměřicích, Stránského 1313/32, 41201 Litoměřice

Manželská setkání

Víte, co jsou to Manželská setkání?

Víte, že v sobotu 13. února proběhla oslava už 10. výročí Manželských setkání?

A bylo to velice radostné a krásné. V současné době, kdy rozhlas, tisk a televize na nás denně chrlí špatné, někdy až otřesné zprávy – jen a jen sobectví, nenávisť, podvody, nejrůznější machinace, korupce, násilí, vraždy – dokonce i děti a mladí se dopouštějí vražd na svých rodičích atd., je pro nás povzbuzující skutečností to, že existuje také něco pozitivního, radostného a krásného – Manželská setkání!!!

Už po deset let se v létě sjíždějí manželé i celé rodiny, aby společně trávili nádherný týden v některém krásném koutě naší vlasti. O děti pečují pečovatelé, kteří mají pro děti připraven pestrý program – výlety, koupání, sport... A rodiče zatím mohou nejdříve všichni společně a potom vždy v menších skupinkách opakovat a prohlubovat to, co je pravou náplní a posláním jejich manželství. Poslechněte si, jaké jsou okruhy a náměty – rozdíl mezi mužem a ženou, vzájemné porozumění, základy komunikace, naplňování potřeb atd. Hezké, že? O získaných poznacích se ve skupinkách hovoří, vyměňují se zkušenosti, nápady a připomínky.

Láká vás to také? Vloni bylo na Manželském setkání 13 párů z naší diecéze – a v předchozích letech další. Letošní setkání Centra pro rodinu Liberec bude v Malých Svatoňovicích – rodišti bratří Čapků. Pokud by se vám termín nehodil, můžete se samozřejmě přihlásit do některého z dalších letních kurzů v naší zemi. Přikládáme proto jejich přehled. Neváhejte a hlase se – počet míst je omezen!

K některým myšlenkám z oslavy 10. výročí Manželských setkání se vrátíme v příštím čísle – teď uvádíme jednotlivé termíny a kontaktní adresy, na které byste se mohli hlásit:

3.–10.7. Malé Svatoňovice, internát, v blízkosti les, koupaliště, hřiště, pořádá Centrum pro rodinu Liberec
kapacita 45 párů, cena 1100–1850 Kč dle sociální kategorie
kontakt: Miroslav a Lenka Březinovi, tel. 048/5120 988, Malátova 427, 460 01 Liberec

3.–10.7. Kroměříž, internát arcibiskupského gymnázia
kontakt: Miloš a Gita Vyleťalovi, YMCA-MS, Pivovarská 3, 794 01 Krnov, tel. 0652/713 234

10.–17.7. Frenštát p. Radhoštěm, internát SPŠE
kontakt: Miroslav a Marie Hodečkoví, Gen. Svobody 32/85, 736 01 Havířov-Šumbark, tel. 069/ 6884 148

7.–14.8. Hradec Králové, vysokoškolské koleje, pořádá Centrum pro rodinu Praha YMCA Živá rodina
kapacita 70 párů, cena 1750 Kč za dospělého
kontakt: ing. Jiří Musil, Marie Chaloupecká, tel. 02/2494 2236, Centrum pro rodinu Praha, Štěpánská 10, 120 00 Praha 2

4.–11.7. Havlíčkův Brod, internát, v blízkosti les, hřiště, rybník, pořádá Církev bratrská
kapacita 30 párů, cena 1750 Kč za dospělého
kontakt: Josef a Bohunka Horští, tel. 05/750 013, Kounicova 15, 602 00 Brno

Máte možnost oslovit odborovou organizaci, farní úřad nebo zaměstnavatele se žádostí o dotaci. Žádost o zaplacení poplatku případně fakturu na vyžádání zašleme.

Všem maminkám naší diecéze!

Nezapomeňte, že podle vaší dohody bude další setkání 15. května 1999 zase v Litoměřicích. Nechte si na pátek večer a sobotu VOLNO! A děkujeme předem vám všem, které si vezmete v té době na starost vaše děti.

Těšíme se na vás!

Modlí se otec...

Prožíváme rok s Bohem Otcem... Věřím, že se každý z nás zamyslí nad tím, jaký je jeho osobní vztah k Bohu Otci, co asi by se mělo na tomto vztahu změnit k lepšímu, co od nás náš Otec čeká... A věřím také, že si jistě taky otcové najdou chvíli na to, aby si uvědomili, jaké by asi mělo být jejich otcovství.

Při úklidu zásuvek jsem onehdy našla modlitbu, kterou jsem si zapsala, když moji chlapečci byli v době dospívání a kdy jsem měla dost starostí a potíží. A shodou okolností jsem vzápětí objevila modlitbu otce, která mě zaujala. Myslím, že by se ji mohli modlit i otcové u nás – nebo si ji obměnit podle své vlastní situace. Posuďte sami:

Pane, vím, že moje děti potřebují, abych byl takový, jaký často být nemohu – potřebují, abych byl veselý a silný. Potřebují otce, který má čas a trpělivost pro každého z nich a který bere své děti vážně – i v tak zvaných maličkostech.

Pane, ukaž mi jasně, kdy mohu mít čas jen pro ně – a dej mi taky sílu, abych jim tento čas opravdu věnoval. Ať nezapomínám na to, co jsem sám

jako dítě očekával od svých rodičů a co všechno jsem tenkrát prožíval. Ať se pevná ruka, kterou děti tolik potřebují, nezmění v ruku příliš tvrdou.

Pane, ty víš, že ve mně moje děti mívají často špatný vzor. Ale uchraň mě taky před domýšlivostí, že bych chtěl být neomylným vzorem. Dej mi, prosím Tě, humor, se kterým bych dokázal věcně uznat, že mám taky své chyby. Ať v naší rodině není slovo "Odpusť!" a "Promiň!" něčím neznámým. Pomáhej mým dětem, aby se učily odpouštět i nám rodičům, tak jak se o to i my navzájem snažíme a jako ty odpouštíš nám všem...

Pomáhej, prosím Tě, nám rodičům, abychom nechtěli být ničím jiným než ukazateli cesty k Tobě tak, aby naše děti v tomto špatném a bezbožném světě, do kterého je musíme pustit, nebloudily ve slepých uličkách, ale aby našly tu správnou cestu, cestu pravé svobody. Amen.

Nicaragua

KATOLICKÁ KATOLICKÁ

Řepín mezi Mělníkem a Boleslaví – městečko kdesi ve středu Evropy. Dnes je již jeho pan farář známý až daleko za oceánem ve středu jiného kontinentu. Proto jsem ho požádal tentokrát o reportáž, kterou nám přibližuje své měsíční putování do misí:

Nicaragua – katolická a chudá země Střední Ameriky

Exotická, horká, krásná a zároveň přátelská je Nikaragua.

Tato země Latinské Ameriky je známá také jako místo zemětřesení, tropických hurikánů – naposledy kvůli hurikánu Mitch.

„Přijed' a uvidíš“, zněla výzva mého přítele – katolického kněze německého původu, který nyní pět let působí jako duchovní v jedné farnosti v Nikaragui. Slovo dalo slovo a cesta do Střední Ameriky na-

brala zcela konkrétní podobu. Po vyřízení nejdůležitějších formalit a sesbírání důležitých informací letím koncem ledna do překrásné Latinské Ameriky. Bez jakýchkoliv představ a plný očekávání vystupuji v hlavním městě Managui. Pociťuji neuvěřitelné teplo. Na letišti dostávám turistické vízum na jeden měsíc. Vybavuji si celní odbavení. Jedno mé zavazadlo skrývá v sobě dar pro Nikaraguu – kopii sošky Milostného pražského Jezulátka. Bez komplikací pokračuji dál. Přítel Benno již mává a dává najevo svoji radost z mého přiletu.

Benno žije v hornaté části země v malé vesnici Comalapa. Nikaragua je z 91 % kato-

lická. Místní kněží jsou zde v menšině, proto se setkávám s duchovními z Evropy, USA a z jiných států Latinské Ameriky. Pracovat na „Vinici Páně“ je zde dobrodružstvím.

Otevírám na jeho zazvonění a nevěřím vlastním uším. Překrásnou češtinou zdraví „dobrý večer“ a dodává, že studoval lékařskou fakultu v Československu. Přítel Benno se ihned chopí příležitosti a žádá

Nasedám na koně – jediný možný dopravní prostředek – a celé dvě hodiny putujeme do filiálního kostela, kde ten den budeme slavit mši svatou. Je to jedno z 24 dalších míst, které můj přítel kněz navštěvuje. Cesta krajinou je velice exotická. Hejna zelených papoušků, ještěřů, hadů a velkých kobylek vypovídají, že se nacházíme docela blízko rovníku. Farníci již očekávají svého „padre“ a jsou mile překvapeni, že není sám. Srdečně nás vítají a mají touhu se mnou navázat konverzaci. Odpovím velice nejistou španělštinou: „Nerozumím španělsky“. Po chvíli se dovídají, že jsem Čech a slovo Čech slyší vůbec poprvé.

Bůh mne nenechává dlouho zahálet. Jeden páteční večer přichází na faru mladý muž.

o kázání při nedělní mši svaté. Nikaragujský lékař obratně vše překládá do španělštiny. Je to velká „bomba“ pro místní věřící. A pro mne nezapomenutelný zážitek.

V neděli slavíme jednu mši svatou ve farním kostele v 10.00 hodin. Ve filiálních kostelích souběžně ve stejný čas probíhají „bohoslužby slova bez kněze“. Uvědomuji si, jak veliký podíl práce zde vykonávají laici. Práce katechetů se dá vážít hodnotou zlata. Bez velikého filozofování předávají víru v Ježíše Krista tou nejpříjemnější formou. Přirovnal bych to k jednomu španělskému přísloví: „Když je srdce dobré, jsou slova také dobrá“.

Často vzpomínám na pětidenní výlet na malý ostrov

Corn Islands, který se nachází v Karibském moři. Nádherná příroda, čisté moře, azurová modř a především malý katolický kostel zasvěcený Panně Marii Hvězdě mořské, kde slaví nedělní mši svatou americký kapucín. Ten, pro nás nezvykle, létá sloužit mši svatou letadlem z pevniny. Inu, jiný kraj, jiný mrav.

Úřední jazyk v zemi, kde nyní žiji, je španělština a jazyk Čibčů. Setkávám se převážně s mestiky. Běloši, černoši a indiáni tvoří jen menšiny. Počet obyvatel je 4,3 mil. Jsem v prezidentské republice, která je členěná na 16 departementů. Její rozloha činí 130.700 km² (asi jako bývalé Československo). Nikaragua má ze Střední Ameriky nízké pohoří, které dosahuje jen 2107 m. Zato má dvě sladkovodní jezera – Lago de Nicaragua a Lago de Managua – v nichž žijí žraloci, což je světový unikát.

P. Leopold Paseka

Nikaragua je zemí sopek. A právě jedna z nich, sopka Casita, způsobila minulý rok velkou přírodní katastrofu. Tehdy velký sesuv půdy, způsobený hurikánem Mitch, zabil více než dvě tisícovky jejich sousedů v osadě Posoltega. Pohled na holé pole, jež kdysi bylo kvetoucí vesnicí, je velice bolestný. Téměř každý muž, žena či dítě žijící v uprchlickém táboře zažili děsivé příběhy. Vyprávějí o hluku, jako když startuje letadlo, o vlnách bahna, kamení a trosk. Humanitární pomoc, kterou poskytují Charita, zmírňuje bolest těch, kteří katastrofu přežili. Obdivuji s jakým zápletem se církev zapojuje při organizování pomoci jak ve formě potravin a zdravotního materiálu, tak i při obnově stavební. Křesťanská láska k bližnímu je očividná.

sdužením na podobné dobré a bohubilé aktivity v tom balíku schváleny byly a schváleny jsou. Teď už záleží jen na Ministerstvu zdravotnictví ČR, komu je přidělí a komu ne. V únoru o tom měla rozhodnout komise, jenže v té době onemocněla její předsedkyně, náměstkyně ministra paní MUDr. M. Procházková. Nezbylo než čekat, až se uzdraví. A tak jsme čekali a čekali, až jsme se jednoho dne z televize dozvěděli, že jí hned po uzdravení čeká odvolání z funkce. A tak teď pro změnu čekáme na jmenování jejího nástupce, který snad už komisi svolá a peníze rozdělí.

Jaro je za dveřmi, projektant dokončuje poslední detaily, mohlo by se začít stavět. Jen už mít čím platit. Ale co když je to všechno jinak? Co když nechybí jenom peníze? Co když chybí i naše modlitby? Znáte pohádku O veliké řepě? Kdyby se byla myška nepřipojila k ostatním, řepa by zůstala trčet v poli a nakonec by tam shnila. Aby to tak nedopadlo s hospicem v Litoměřicích, voláme všechny hodné "myšky" v diecézi: **S.O.S., pomozte modlitbou, S.O.S., pomozte modlitbou! Je to velmi naléhavé.**

Zdalem totiž nejde jenom o peníze. Tak jako v hospici zdaleka nejde jenom o tělo smrtelně nemocného člověka. Ovšem v tom je právě ten problém. Možná to někomu ještě plně nedochází, ale ono tu skutečně jde o dramatický boj Dobra se Zlem. Před několika dny byla například v Hospici sv. Anežky České zase jedna krásná slavnost a důvod k veliké radosti. Šestačtyřicetiletá pacientka tam s pomocí Boží během několika týdnů na smrtelné posteli hezky uzrála až k přijetí svátosti křtu. Současně přijala i svátost biřmování, první svaté přijímání a svátost nemocných. Podobné zázraky jsou v hospici dosti

časté a tak si lze představit, jak se tam ten Zlý nadře. A protože je mazaný, uvažuje logicky a strategicky. Proč by se měl namáhat v mnoha hospicích, když by to šlo vyřešit jediným škrtnutím pera. Hospice jsou u nás něčím zcela novým, co zatím není zakotveno v zákonech. V nich je tento pojem nutno zakotvit, jednak, aby hospice už nikdo nemohl rušit, a dále proto, aby zdravotní pojišťovny vůbec mohly přispívat na jejich provoz. V minulém roce se nám už podařilo do připravovaného návrhu nového Zákona o zdraví zabudovat odstavec o hospicích. Nyní se proslýchá, že současný ministr zdravotnictví se k hospicům nehlásí a náš odstavec je už údajně vyškrtnut s dovětkem "nezařazovat". Samozřejmě jsme na to ihned upozornili "naše" poslance a senátory. Ti nám slíbili, že zákon bez hospiců neschválí, ale znáte to. Nakonec se sčítají hlasy a jestli modlitbami a postem toho Zlého neumravníme, je schopen podplatit nadpoloviční většinu poslanců a mít tak vyhráno. Byl by hloupý, kdyby se o to alespoň nepokusil. Samozřejmě nestačí jeho záměry prokouknout, je třeba jednat: modlitbou, postem a silou víry! Spoléháme v tom na čtenáře Zdislavy, z nichž mnozí už Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích přijali za svůj.

M. Svatošová

Hospic sv. Štěpána v Litoměřicích potřebuje tvoje modlitby

Pevně jsme doufali, že do uzavěrky tohoto čísla Zdislavy už budeme vědět víc. Těšili jsme se, že se budeme moci se čtenáři rozdělit o radost z přidělení státní dotace na stavbu hospice. Zkouška naší trpělivosti a hlavně zkouška dů-

věry v pomoc Boží však stále trvá. Ještě nikdy se nestalo, že by státní rozpočet na další rok nebyl schválen a znám v průběhu prosince. Tentokrát se tak stalo koncem ledna, což by nám tak nevadilo. Důležité je, že peníze určené občanským

25 let od smrti litoměřického biskupa Štěpána kardinála Trochty

In via crucis populum sum fortiter praecedebat – Svou křížovou cestou šel statečně v čele svého lidu. Příkladem mu byl Ježíš Kristus, jehož obět nám církev v tyto postní dny tak často připomíná. Na koho myslí? Na toho, jehož jméno je vyryto do černé desky na pilíři při sakristii naší svatoštěpánské katedrály. A ta deska nám připomíná již pětadvacáté výročí úmrtí toho, jehož jméno se shoduje se jménem patrona této katedrály.

Překvapila nás tehdy jeho náhlá smrt v sobotu před květnou nedělí po dni tvrdého jednání s představitelem státní správy, krajským církevním tajemníkem z Ústí nad Labem. Ještě ten páteční večer usedl ke svému pracovnímu stolu, vzal do ruky propisovací tužku a rozepsal svou přípravu na nedělní kázání pro Boží hod velikonoční: *“Dnešní církevní slavnost nám připomíná největší Kristovo vítězství nad smrtí a slavné zmrtvýchvstání po přebolestné smrti na kříži.”* Připomíná ve svém kázání Milostivý rok a možnost získání duchovních darů, na kterou upozornil předchozí pastýřský list, že i ti, kteří se nebudou moci zúčastnit slavnosti v Římě, budou mít příležitost získat výsady jubilea i doma.

Z dalšího odstavce textu stačil pan biskup napsat jen první řádek – vlastně jen jeho začátek: *“Buďte vytrvalí v modlitbách...”* – řádek není dopsan.

Na druhý den ráno – v sobotu – byl pan kardinál nale-

zen v bezvědomí. Byl zavolán lékař. Osobní lékař MUDr. Zbořil byl na jednání Civilní obrany. Přijel primář interny MUDr. Henke a nařídil převoz pana biskupa do nemocnice. Tehdy jsem z residence vynášel druhého biskupa. V rakvi pana biskupa Webra a teď na nosítkách pana kardinála v bezvědomí, z něhož se už neprobral. Umístili ho v nemocnici na pokoji, ve kterém biskup Antonín Alois zemřel.

Bylo potřeba kněžím v diecézi rozeslat zprávu o změně pořádku bohoslužeb Svatého týdne, bylo zřejmé, že pan biskup se jich nebude moci zúčastnit. Odpoledne kolem třetí hodiny přichází z nemocnice zpráva: *“Pan biskup umírá.”* Další oběžník z konsistoře byl spojen s předcházejícím. Obsahoval zprávu nejsmutnější. Státní úřad pro věci církevní v Praze měl zprávu o úmrtí dřív, než ji dostal od generálního vikáře. Tamní úřední mlýn se rozjel na plné obrátky. V Litoměřicích především šlo o stanovení dne pohřbu. Šlo o úterý po velikonočních. Proti tomuto litoměřickému rozhodnutí pražský státní orgán v sobotu neměl námitek, ale jinak tomu bylo v neděli. To už přišli s tím, že pohřeb musí být v zákonné době, tedy do tří dnů po úmrtí. Záměr byl jednoznačný: Co nejvíce omezit účast na pohřbu. Totéž se ukázalo při stanovení počtu úmrtních oznámení. Pokud jde o ně: V pracovně pana kardi-

nála se sešli: Msgre Korejs, P. Vik a tehdejší kancléř, každý přinesl svůj návrh. P. Vik svůj návrh odložil. Byl přijat návrh, vycházející z páteční přípravy biskupovy na velikonoční kázání: *“Dnešní církevní slavnost nám připomíná největší vítězství Kristovo, vítězství nad smrtí...”* tak začínal své velikonoční kázání... nedokončil jej. Odložil pero a víckrát je do ruky neval... V sobotu, před slavným vjezdem Ježíše Krista do Jeruzaléma, předstoupil před svého Mistra a Pána, aby vydal počet ze svého života, naplněného prací, obětí a láskou. Štěpán kardinál Trochta, 17. biskup litoměřický, zemřel náhle po krátkém zápasu, posílen svátostí

zesnulý uložen ke svým předchůdcům na litoměřickém hřbitově.

Vytištění tisíce oznámení se ujala litoměřická tiskárna. Zde ale zakročily státní orgány. Vytisknout jen obvyklý počet jako při ostatních pohřbech. Statečně odpověděla vedoucí tiskárny: *“Pánové, přišli jste pozdě, objednavatel si oznámení již odnesl.”* Zatím je ještě měla v tiskárně... Cenzura ale zakročila tím, že v nich nesmí být zmínka o Svatém roku. Tento příkaz nebylo možno obejít, a tak se tiskárna rozjela znovu, a ještě jednou v textu latinském pro zahraničí.

Státní a stranické orgány začaly novou akci v zájmu i o mrtvé tělo. Ale i tu přišly poz-

Nad otevřenou rakví v litoměřické katedrále

nemocných, v Litoměřicích 6. dubna 1974 po třetí hodině odpolední. Z návrhu Korejsova jsou zde dále uvedeny mezníky kardinálova života a parťe uzavírá oznámení: *Tělesné pozůstatky budou vystaveny v úterý velikonoční 16. dubna od ranních hodin v katedrále sv. Štěpána, kde v 10 hodin začne zádušní mše svatá a po posledním rozloučení bude*

dě. Vedoucí pohřebního ústavu Jan Čížek téměř před jejich očima odvezl rakev do Prahy na fakultu soudního lékařství, kde provedli balzamaci mrtvého těla z důvodu delšího časového odstupu od úmrtí do pohřbu. Pomstili se Čížkovi zákazem účasti na pohřbu a odejmutím povolení vedoucího pohřebního ústavu. Zato sami dokázali, co dovedou. Nebylo

dne, aby se pražští činitelé neobjevili v Litoměřicích a znovu a znovu nezdůrazňovali na konsistoři osobní odpovědnost dosavadního generálního vikáře, sekretáře i kancléře. Šlo jim o dodržení jejich příkazů. I okresní tajemníci dostali jejich pokyny. Ti navštěvovali farní úřady s výzvou: Nemůžete přece všichni odejet do Litoměřic, co kdyby vás ve farnostech někdo potřeboval, třeba k zaopatřování nemocných, leccos se přece může stát. P. Knödlovi se podařilo prostřednictvím cizích vyslanectví podat zprávu do zahraničí, rozhlase, především do Říma. Den za dnem ubíhal Svatý týden, velikonoce se přibližovaly. Přešly sváteční dny a úterý velikonočního týdne. Po převozu rakve musela být katedrála uzavřena. K poslednímu pohledu do tváře zesnulého mohli být kněží vpuštěni jen přes rezidenci. Tak došlo k první části pohřebních obřadů, kdy kanovník Holoubek pokropil rakev. A kostel byl zase prázdný. Směl být otevřen až krátce před začátkem zádušní mše svaté, kterou dovolili sloužit administrátoru pražské diecéze, biskupu Tomáškovu s koncelebrací litoměřických kanovníků. Pohřební promluva byla

ským, v Americe narozeným Slovákem, dnes nunciem v Moskvě, který předtím prošel jako nuncius Bukurešti. Ne každý, kdo se chtěl pohřbu zúčastnit, dostal visum. Tak nemohl přijet polský primas kar. Wyssinski, ten poslal svého zástupce: krakovského kardinála Karola Wojtylu, dnešního papeže. V první řadě kanovníckých štal byl dále vídeňský, dosud žijící kardinál, narozený ve stejném roce jako

trpěli s Tebou v Dachau." Mezi slovenskými ordináři nechyběl dnešní prešovský biskup Jan Hirka. Katedrála byla přeplněna, přes zákaz poskytnutí dovolené ze zaměstnání komukoliv. Na silnicích bylo bezpočetné množství kontrol. Autobusy do Litoměřic nesměly být přistaveny. Nespočetné bylo jistě množství těch, kteří doma vzpomínali na svého zemřelého biskupa. Po ukončení mše svaté bylo jen málo

ka nad hrobem: Familia Pollak. Pan kardinál se vypytaval na zdejší poměry, na způsob průběhu pohřbu. Tehdy se zřejmě rozhodl neuposlechnout zákaz a krátce promluvit nad rakví nad otevřeným hrobem. Cestou k biskupské hrobce zpíval sbor bohoslovců pod vedením Mgr. Volejníka. Kolik bylo na hřbitově příslušníků Státní bezpečnosti se ani nedá odhadnout. Nemohli se vmísit jen do zástupů řeholnic v jejich rozličných hábitech.

Poslední cesta kardinálova, kterého doprovázel bratr se svou rodinou o třech dětech, ze kterých je kněz a řeholní sestra, končila nad schodištěm do hrobky, kde zaujal místo mezi rakvemi svých předchůdců na podlaze hrobky. Snad nebude lépe, než ukončit tento pohled za ním do věčnosti, než vypůjčit si text z pamětní desky jeho předchůdce v katedrále, snad je to i prosba z pera kardinálova: "Aeterna fruatur pace, qui terrenam non habuit" – Ať se těší věčnému pokoji ten, který ho neměl na zemi.

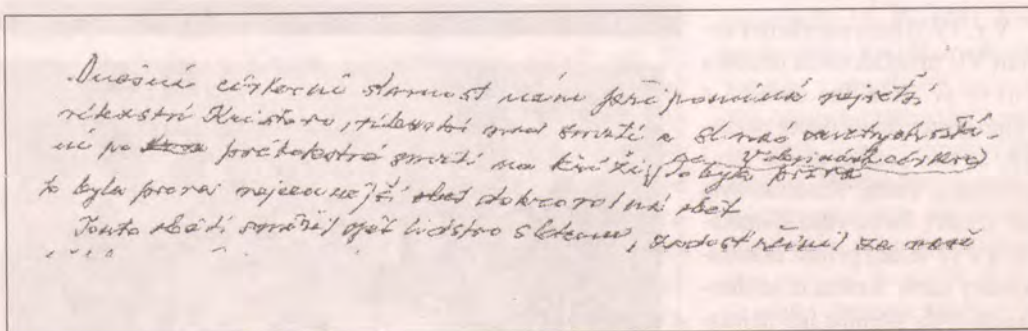
Josef Helikar

S birety na hlavách: — 1. zástupce papeže Pavla VI. Luigi Poggi — 2. berlínský kardinál Bensch — 3. krakovský kardinál Karol Wojtyla

Trochta: Frang König, z Berlína kardinál Bensch se svým světícím biskupem Kleineidamem, z Východního Německa zde byli snad všichni teh-

těch, kteří se dostali do povolených asi pěti autobusů. Cesta ke hřbitovu byla zaplněna. Rakev mezi tím byla převezena na hřbitov a postavena na

Zmíněný rukopis pana kardinála Trochty, příprava na kázání

dovolena Trochtovu generálnímu vikáři Tomáši Holoubkovi. Kanovnícké lavice byly zaplněny církevními hodnostáři: papež poslal svého vyslance. Byl jím arcibiskup Luigi Poggi s průvodcem P. Bukov-

dejší biskupové, mezi nimi erfurtský Hugo Aufderbeck. Polský episkopát byl též zastoupen početně, ale byli zde i kněží z ciziny, důkazem je dvojjazyčný nápis na stuzě věnce: "Němečtí kněží, kteří

cestu, kde je dnes cisterna s vodou na zalévání hrobů. Biskupové a kněží se tam dostali dřív než zástupy věřících. Tam jsme stáli s kardinálem Wojtylou v blízkosti rakve proti stěně, kde je dodnes des-

Přečtěte si...

Knihy uvedené v recenzích a anotacích našeho časopisu si můžete zakoupit v prodejně:

KNIHKUPECTVÍ

IČO: 631 38 557 DIČ: 196-7508122655 IČO: 631 39 901

V době rekonvalescence po nemoci a operaci jsem se vydal na cestu do Prahy a navštívil jsem známá místa. Začal jsem v Ječné ulici, kde bývala velmi dobrá prodejna Charity. Už není. Teď jsme tam našel dvě prodejny, jedna se jmenuje Florentinum a druhá Pro ecclesia. Pak jsem zašel do Jungmannovy ulice do Kalicha a naakonec jsem skončil v Jindřišské. Tam jsem byl poněkud zklamán. Místo prodejny nakladatelství Zvon je tam Vyšehrad a zdá se, že se teprve hledá. Hned naproti přes ulici je však prodejna nakladatelství Portál. Tam můžete utratit jak se říká „majlant“. Chtěl bych se s vámi podělit z potěšení nad několika knížkami.

Pojavnik, Ivan:
Mysterium koncilu,
MCM 1998,
210 Kč

Tato první je o 2. vatikánském koncilu, který byl a je mimořádným darem Pána církvi, křesťanství a lidstvu na konci druhého křesťanského tisíciletí a zahájil novou éru v dějinách církve a jejím prostřednictvím v dějinách lidstva. Je začátkem velké obnovy církve, začátkem jejích druhých letnic a jejího nového nádherného jara. Citace mnoha autentických papežských textů mají umožnit čtenáři hluboký vhled do učitelského úřadu církve, který by tak měl umožnit lépe a hlouběji čtenáři poznat učení církve a upevnit svoji víru.

Sv. Kateřina
Sienská:
Dialog, Krystal OP
1998, 320 Kč

V r. 1970 byla papežem Pavlem VI. prohlášena za učitelku církve sv. Kateřina Sienská a tímto gestem chtěl papež naznačit, že tato světice má co říci i dnešnímu světu. Kateřina byla od dětství formována domikány a v 18 letech přijala dominikánský hábit. Kolem ní se shromáždila skupina lidí nejrůznějšího společenského postavení, kteří ji považovali za svoji učitelku a duchovní vůdkyni. Jim také adresovala souhrn svého učení „Dialog s Boží prozřetelností“. Ten je jejím vrcholným dílem a jeho sepsání bylo podmíněno hlubokým mystickým zážitkem.

Fiala, Petr
Jiří Hanuš:
Skrytá církev,
CDK 1999, 298 Kč

Téma „skrytá církev“ patří stále k vděčným tématům pro různé tiskoviny hledající senzace. Kniha tohoto názvu představuje dosud nejdůkladnější pohled na historii tajných církevních aktivit realizovaných v komunistické ČSSR, jež se formovaly kolem osobnosti tajného biskupa Felixe M. Davídka. Je to vlastně přepracovaná a obsáhle doplněná rozšířená verze čtenářsky úspěšné publikace „Koinotes“ z r. 1994. V knize, která je založena na bohaté pramenné základně a v níž je zachycena řada autentických výpovědí pamětníků, je publikováno též mnoho často jedinečných materiálů. Autoři zde také nabízejí rekonstrukci celé tajné biskupské linie.

Fontana, David:
Kniha meditačních
technik,
Portál 1998,
195 Kč

*Třída Základní katolické školy v Jablonci nad Nisou
- foto k článku na str. 6 -*

Meditace představuje prostředek na cestě duchovního růstu, je však též ceněna psychologii jako účinná pomoc při překonávání denního stresu, k posilování koncentrace, k prohlubování sebepoznání a sebepřijetí. Kniha meditačních technik, jejíž autor je docentem pedagogické psychologie na Cardiffské koleji Waleské university, zaujme všechny zájemce o témata na pomezí psychologie a náboženství a může se stát praktickou pomocí pro všechny, kdo se pokoušejí se vydat na cestu meditace.

Fontana, David:
Cesty ducha
v moderní době,
Portál 1999, 217 Kč

Ve své další knize se D. Fontana pokouší odpovědět na otázku, zda je možné jít po cestě spirituality ve shonu moderního světa, lze-li získat prostor a motivaci, abychom na této cestě hledání vytrvali a současně vychovávali děti, měli dobrý vztah ke svému životnímu partnerovi a byli zaměstnaní na plný úvazek. Klade si rovněž otázku, zda nám pomůže v moderní společnosti židovskokřesťanské Desate-

ro či buddhistická Vznešená osmidílná stezka.

**Schoenborn, Christoph:
Cestou proměnění,
CDK 1998, 99 Kč**

Kardinála Schoenborna, vídeňského arcibiskupa, známe především jako hlavního redaktora nového Katechismu. Tato publikace je souhrnem úvah nad články víry, učením o zbožštění člověka, vztahem církve ke království Božímu, jejím vztahem k politice a nad cestou duše na onen svět a umožňuje nám nahlédnout do hlubin křesťanské zvěsti, jež je od počátku naplněna touhou po dosažení nebeské dokonalosti. Vysoce zajímavá a podnětná je 5. kapitola Reinkarnace a křesťanská víra.

**Život se tvoří
z přítomné chvíle,
CDK 1998, 99 Kč**

Ve spolupráci s Křesťanskou akademií Řím vyšla ojedinělá publikace, v níž se kolektiv autorů pokouší představit významné osobnosti české poválečné katolické teologie. Můžeme se seznámi s životními osudy J. E. Urbana, S. M. Braita, D. Pecky, A. Kajpra, A. Mandla, J. B. Bárty a dalších. Nejedná se zde o životopisné portréty, ale i o určitou teologickou reflexi.

**Bornkamm, Guenther:
Apoštol Pavel,
Kalich 1998,
149 Kč**

V době totality vydal Kalich knihu G. Bornkamma, profesora Nového zákona v Heidelbergu, „Ježíš Nazaretský“. Tato kniha byla v krátké době rozebrána a vzbudila velký

ohlas. Nyní od téhož autora vychází ve stejném nakladatelství kniha „Apoštol Pavel“, kde se na základě novodobého kritického bádání snaží odkryt cestu k příběhu a zvěsti apoštola Pavla.

**Galot, Jean:
Otče, kdo jsi?,
Karmel 199, 125 Kč**

Letošní rok přípravy na r. 2000 je věnován Bohu Otci a literatury k tomuto tématu je, bohužel, málo. Ve své katechezi o Bohu Otci nazvané Otče, kdo jsi? klade autor tyto otázky: Jakou Boží tvář nám zjevuje Písmo? Můžeme říci Bůh, Svořitel, je též naším Otcem? Proč je modlitba Otče náš tak životně důležitá pro nás křesťany? Proč je Bůh Otcem a ne Matkou? Kdy bude zaveden svátek Boha Otce? Autor, jezuita Jean Galot, je profesorem eklesiologie na Gregoriáně a je velmi činný ve hnutí Neokatechumenální cesta.

**Schmidkonz, Theo:
Volám k tobě,
Bože,
Karmel 199, 59 Kč**

V r. 1991 vydalo Nakladatelství tiskárny Vimperk knížku májových pobožností „Maria-postava víry“ od T. Schmidkonze a nyní od téhož autora vychází knížka modliteb, kde jsou vyjádřeny myšlenky blah. Marie Terezie od Ježíše Gerharingerové, zakladatelky Chudých školských sester Naší Paní. Tato blahoslavená toužila, jako žena víry, po sjednocení všech v Bohu a hledala vždy Boží vůli. Působila jako vychovatelka světového významu. Sestry její kongregace působí i v naší republice.

**Barrow, John D.:
Teorie všeho,
MF 1998,
cena neuvedena**

Autor této knihy je profesorem kosmologie na universitě v Sussexu. Kromě kosmologie se zabývá antropickým principem a obecnějšími aspekty přírodních věd. Říká, že „Vše“ je velké slovo a že dnešní vědci věří, že se zmocnili klíče, který otevírá matematické tajemství srdce vesmíru, že objevují cestu k monumentální „teorii všeho“, která sjednotí všechny zákony přírody v jediném výroku, jímž se odhalí nevyhnutelnost všeho, co bylo, je a co se má stát ve fyzikálním světě. Je zajímavé, jak se vyrovnává s existencí Boha. Vychází v edici Kolumbus.

**Melmuková, Eva:
Patent zvaný
toleranční,
MF 199, 189 Kč**

Co byl vlastně ten zatracovaný a oslavovaný toleranční patent? Některá data a události našich dějin se vytrácejí pomalu z vědomí společnosti. Jedním z takových uzlových bodů české historie je vydání tolerančního patentu císařem Josefem II. 13. 10. 1781. Kniha docentky Evy Melmukové, vychází z mnohaleté badatelské činnosti celého týmu pracovníků. Vrhá nejen nový pohled na dějinné pozadí tohoto významného aktu, ale ukazuje především, jak toleranční patent ovlivnil život lidí. Kniha je však i obrazem náboženské situace v českých zemích od tzv. kutnohorského smíru r. 1485 a podnětem k obecnějšímu zamyšlení nad pojmem „tolerance“. Vyšlo rovněž v edici Kolumbus.

-mela-

Barvičova 85, 602 00 Brno, tel.: 05-4321 7241, fax: 05-4321 7245
Brno 107,5 FM Praděd 93,3 FM

Svatý Hostýn 90,6 FM

V posledních dnech února

Zemřeli dva kněží, kteří měli blízko k Litoměřicím. V Moravských Budějovicích 20. února ve věku téměř 92 let druhý inspektor salesiánů **P. Antonín Dvořák**. Byl pochován 26. února po mši svaté v salesiánském ústavě v Praze Kobylisích na hřbitově v Ďáblicích.

V Kadani zemřel dominikán, profesor církevního práva **P. Vít Beneš OP**, který byl po mši svaté v dominikánském kostele v Plzni pohřben na městském hřbitově, pár kroků od hrobu pana biskupa Ladislava Hlada, který byl na biskupa tajně vysvěcen v Litoměřicích biskupem Štěpánem Trochtou, a který později tajně vysvětil i několik litoměřických kněží.

-hr-

Vzdělávání ve víře

Žehnání matce čekající dítě

V několika posledních číslech Zdislavy jsme se zabývali těmi žehnáními, která může na základě svého křtu udělovat katolický křesťan svým bližním v okruhu své rodiny. Svátosti, modlitba, žehnání patří k těm nevyčerpatelným pramenům, které představují zdroj a neustálou posilu pro duchovní i hmotný život našich rodin. Prožíváme období, kdy právě rodina je dnes a denně rozmanitými způsoby vystavována agresivnímu jednání ze strany okolí, vnitřně záměrně destabilizována negativním působením, nedoceňována společností, která je převážně orientována jen na zisk a úspěch. Je zpochybňována instituce manželství. Existují tendence na úroveň manželství právně postavit i spoluzití osob stejného pohlaví. Rodinám, zejména mladým, se nedostává dostatečné podpory ze strany státu a společnosti. Každé druhé manželství již řadu let končí rozvodem. V naší zemi máme nejmenší počet novorozenců za posledních 200 let. V poslední době počet úmrtí převyšuje počet narozených. Stávající neutěšená hospodářská situace bude mimo jiné také zřejmě znamenat i další nesnáze v hmotném zajištění mladých rodin.

Je zřejmé, že za této situace se bez mimořádné pomoci Boží neobejdeme. Proto budeme usilovat o co nejpevnější spojení s Pánem, uvědomovat si svou vděč-

nost a odpovědnost za všechny dary, kterých se nám od Boha dostává, za dar rodinného života a zejména za život dětí, které nám Bůh posílá. Církev zdůrazňuje posvátné poslání především křesťanské matky, která se podílí na vzniku nového člověka, svolává Boží dobrodiní pro ni a dítě, a to i formou žehnání.

Žehnání křesťanského laika

Žehnání matce čekající dítě koná kněz, jáhen, ale i laik, a to nejen v kostele, ale i v domové rodiny nebo v porodnici. Toto žehnání samo je poměrně stručné, takže si ho lze snadno zapamatovat. Přitom text tohoto žehnání, uvedený v Benedikcionálu, je používán naprosto stejný, ať již žehnání koná katolický kněz nebo křesťanský laik. Je to názorný příklad toho, že služba žehnáním je spojena s vykonáváním Kristova kněžství, v daném případě společného kněžství všech katolických křesťanů. Právo žehnat matce, čekající dítě, zde vyplývá v případě katolického laika, jak jsme již řekli, ze křtu a biřmování a v daném případě z vlastního postavení v rodině. Udělovat toto požehnání tedy bude zpravidla manžel, rodiče či příbuzní.

Jako každou modlitbu začínáme požehnáním znamením kříže a slovy:

“Naše pomoc je ve jménu Pána, neboť On stvořil nebe i zemi.”

Víme již, že každé žehnání má dvě základní části: čtení Božího slova a vlastní žehnací modlitbu. Benedikcionál nám zpravidla nabízí ke čtení a zamyšlení více úryvků Písma svatého. V tomto případě tomu tak není. Budeme číst pouze dva verše Lukášova evangelia (Lk 1,41-42), za to ale verše velevýznamné:

Slova svatého evangelia podle Lukáše:

“Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: “Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého!”

Jistě stojí za to se nad těmito slovy zamyslet. A to právě v té konkrétní situaci, ve které prosíme o Boží posilu a pomoc pro ženu – budoucí matku. V situaci, kdy stojíme v tváři v tvář počátku nového lidského života, kdy si uvědomujeme mimořádnou hodnotu života vůbec, včetně toho dosud nenarozeného. Kdy si znovu a znovu připomínáme cenu Boží milosti, které se nám všem dostalo v lidství našeho Pána a Spasitele.

Po chvílce zamyšlení proneseme pomalu a zřetelně slova žehnací modlitby. Jsou opět velmi stručná, ale také velmi krásná. Zní takto:

“Na přímlovu Panny Marie, z níž se nám narodil Ježíš, náš Pán, Boží Syn a Spasitel světa, ať tě dobrý Bůh, pramen lásky a života, neustále posiluje a chrání, ať vlévá radost a naději do tvého srdce a tebe i tvé dítě zahrnuje dary své milosti ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.”

Podle starodávné církevní tradice požehnáme při posledních slovech budoucí matku znamením kříže a slovem “Amen”. Ukončíme požehnání, které můžeme udělovat i vícekrát až do narození dítěte, po děkovaním Pánu.

Učiníme tak slovy: “Dobrořečme Pánu” s odpovědí “Bohu díky”.

Potom se všichni ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého požehnáme křížem a požehnání je jménem církve uděleno.

-vr-

Který slovní obrat pochází z Bible?

A Tápat jako ve tmě.

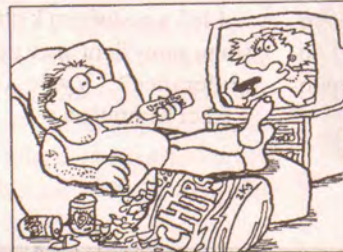

B Lapat po vzduchu.

C Brodit se v bahně.

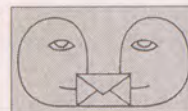
Nápověda: Deut. 28,29

D Přepínat z jednoho do druhého.

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otištěné v této rubrice se nemusí shodovat se stanovisky redakce.

O penězích

Nedávno jsem byl svědkem toho, jak po mši svatě kněz v sakristii přesypává peníze ze sbírky z košíčku do tašky. Dělá se to tak zřejmě rutinně a všude, není důvod se nad touto maličkostí nějak zamýšlet. Ale jen do určité míry. Asi Vás teď spíše rozhořčím nebo pohorším, ale chci psát o tom, o čem se většinou diskretně mlčí. O penězích.

Když jsem byl malý kluk, chodíval jsem v Praze do kostela s rodiči. Tehdy, kdy stála známka na dopis 60 haléřů, lístek do kina byl "za bůra" a benzín byl za 2 koruny, se dávala do „zvonečku“ obvykle zelená pětikoruna. Ti starší si ji jistě pamatují a vědí, že to bylo tehdy dost peněz. Dokonce i stará domovnice z našeho domu, která měla 500 korun měsíční důchod, dávala neděli co neděli modrou tříkorunu ke svaté Terezičce. Ta doba už je dávno pryč. Za dopis se platí pětikorunu, lístek do kina stojí v Praze ke stovce a na litr benzínu dvě pětky nestačí. A teď si to srovnáme a položme si ruku na srdce – srovnává se výše daru, který obětujeme při nedělních sbírkách na potřeby kostela, s inflací měny? Soudím, že by bylo dobré v této věci skoncovat s ostychem, a to na obou stranách – tedy u kněží i u věřících. Na jedné straně by měli věřící vědět, kolik se vybralo, na co se vybírá, co farnost potřebuje, co nejvíc pálí. V době, kdy neexistují pevné ceny zboží a služeb, by mohl jistě leckterý věřící obstarat, zakoupit nebo prostě zaplatit to či ono levněji, a nemusí to být jen ze známosti. Asi by se tímto způsobem dalo dost ušetřit.

Na druhé straně by kněz měl mít dost odvahy k tomu, aby věřící vyzval ke konkrétní sbírce, na zcela jasný účel, s konkrétní časovou dimenzí. Čekat na to, až se lidé náhodou dovztípí, asi není nadále možné.

Zkrátka, měli bychom se naučit beze studu mluvit i o té nejméně duchovní, téměř jidášské záležitosti. Zvláště v době, kdy většina našich duchovních pastýřů zápasí s chudobou.

Nikdo z nás nemá na rozhazování. Trochu více štědrosti by ale bylo na místě. Aby to při našich nedělních sbírkách moc necinkalo – ruší to.

O bohoslužbách

Byl jsem na služební cestě. Navštívil jsem jedno okresní město ve šťastnější diecézi naší země. Zašel jsem do tamějšího kostela a byl jsem mile překvapen. Kostel čistě uklizený, vkusná květinová výzdoba, diskretní prostředí k tiché adoraci, zkrátka opravdu povznášející zážitek.

Na dveřích kostela jsem si přečetl pořad bohoslužeb – a byl jsem velmi překvapen. V tom městě, kde je jistě velmi dobrá účast věřících na bohoslužbách, mají v neděli jednu mši svatou ráno a jednu mši svatou večer. A dost!

Tento postřeh mne vedl k zamyšlení nad tím, jak býváme ještě dnes v mnoha případech ke svým kněžím nároční a neskromní. Vždyť jsou u nás farnosti, kde kněz v neděli ráno odejde do kostela a slouží jednu mši za druhou celé dopoledne – s účastí věřících více než skrovnou.

Nevím, zda je nutné sloužit nedělní bohoslužby zvláště pro zahrádkáře a turisty, kteří si to potřebují odbýt nejradyji v šest ráno, zvláště pro opozdilce, kteří vstávají v poledne, a zvláště pro ty, kteří tak jako tak nemají čas a přihnou se do první řady uprostřed kázání.

Tvoříme-li totiž jedno společenství, jak zpíváme v žalmu, měli bychom ho také tvořit tím, že se sejdeme všichni najednou, zvláště proto, že se v drtivé většině pohodlně do kostela vejdem. Neméně soudím, že i knězi se káže lépe před plným auditoriem, než když od svého ambonu na dálku vysílá k několika osamělým věřícím, kteří si zásadně sednou z nepochopitelných příčin do posledních lavic.

Velmi bych se přimlouval, abychom nepožadovali po svých kněžích tak vysoký počet bohoslužeb v poloprázdných kostelích. Nepřetěžujme ty, kteří se nám každodenně obětují do krajnosti. I oni totiž mají právo na únavu a vyčerpání.

*MUDr. Toman - Mladá Boleslav
oba příspěvky*

Vzpomínka na statečnost

Dne 8. února 1999 jsem stopoval auta do Jablonce nad Nisou a až po delší době přece jen jedno aut zastavilo a vzalo mě s sebou. Ten, kdo mě svezl, byl pan farář z římskokatolické farnosti na Horním náměstí v Jablonci n. Nisou.

Při této příležitosti jsem si připomněl události, které jsem zažil za války v roce 1942 v Pasekách nad Jizerou (Raisovi Zapadlí vlastenci), tedy za okupace, a posléze ožil v roce 1981.

Tehdy za války jsem učil v Pasekách nad Jizerou, učili tam tři čeští učitelé. Jednoho podzimního dne roku 1942, kdy jsem stoupal cestou od Jizery do Pasek, pomalu postupoval pohřební průvod od Kouta ke kostelu. Do celého, sluncem zalitého Podkrkonoší, se nesly hudbou hrané české vlastenecké písně: Čechy krásné, Ta naše písnička česká a další. Když jsem došel ke kostelu, bylo již po pohřbu. A jako obvyčejně všichni starší občané navštívili hostinec u Soukupů, kam jsem po chvíli zavítal i já.

A protože tam byl i pan řídící Vacek, říkal jsem mu, jak se všechny české písně hrané hudbou rozléhaly do okolí. Měl jsem totiž obavu, aby nedošlo k drastickému zásahu proti hudbě a účastníkům, neboť to byl pohřeb občana z Pasek, zmláceného gestapem a propuštěného domů, kde záhy zemřel.

Tehdy pan řídící Vacek prohlásil: "Neměj starost, neboť v čele pohřebního průvodu šel pan farář Kollman z Příchovic!" Vše se mně vrylo dobře do paměti. Mezi tím uteklo 40 let. To jsem již učil ve Smržovce a jednou zařukal někdo na dveře ředitelny. Když otevřel dveře, ihned jsem poznal pana faráře Kollmana a pozval ho co nejsrdečněji dál. Připomněl jsem mu tuto 40 let starou událost a i on sám si ji dobře pamatoval. Jen pokyvoval hlavou nad tím, jak je možné, že po tak dlouhé době si někdo vzpomněl a poděkoval mu za všechny pasecké, neboť v době okupace doplatili na perzekuci i další.

A tak děkuji i touto vzpomínkou panu faráři z Horního náměstí v Jablonci nad Nisou.

*Bořivoj Strnad
Jablonec nad Nisou*

Věřím ve vzkříšení těla

“Záhada lidského údělu nejvíce vystupuje tváří v tvář smrti. Člověka netrápí jenom bolest a postupný tělesný úpadek, ale také – ba více – strach z trvalého zániku.” (RaN 18) Mnozí vidí ve smrti zeď, za níž život neodvratně mizí. Mnoho lidí proto touží žít dál ve svých dětech nebo ve svých dílech. Snaží se proslavit se jako umělci, vědci, sportovci, nebo dělají v jiném oboru lidské činnosti výstřední rekordy, aby unikli zapomnění. To vše je ale jen slabá ozvěna mocné touhy po nesmrtnosti, která vyvěrá z podstatné složky člověka, z jeho nesmrtné duše.

Křesťanské Krédo – vyznání naší víry v Boha Otce, Syna a Ducha svatého a v činnost Boha Stvořitele, Spasitele a Posvětitel – vrcholí vyznáním víry ve vzkříšení mrtvých na konci časů a ve věčný život. Tato naše posmrtná budoucnost je velkolepým darem Největější Trojice vykoupnému člověku.

Křesťané a vzkříšení

“Přesvědčením křesťanů je vzkříšení z mrtvých; tím, že v ně věříme, jsme křesťané.” (Tertulián) Tato pravda víry narážela však již od počátku na nepochopení a odpor.

“V žádném jiném bodě nenaráží křesťanská víra na takový odpor jako v otázce vzkříšení těla.” (sv. Augustin) Dost snadno se přijímá tvrzení, že život lidské osoby pokračuje po smrti duchovním způsobem. Avšak jak věřit, že by naše vlastní tělo, jehož smrtelnost je tak zřejmá, mohlo vstát k věčnému životu?

Evangelia vyprávějí o ženách, které přišly pomazat Ježíšovo mrtvé tělo vonnými mastmi a dokončit tak jeho pohřeb. U hrobu se jim zjevil anděl a řekl jim: “Vy se nebojte. Vím, že hledáte Ježíše

ukřížovaného. Není tady. Byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na to místo, kam byl položen. A rychle jděte a povězte jeho učedníkům, že byl vzkříšen z mrtvých.” (Mt 28,1-7) Apoštolové však jejich svědectví nechtěli přijmout i přesto, že Petr a Jan “odešli k hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy říkaly.” (Lk 24,24) Skutečnosti Ježíšova zmrt-

naší víře ve vzkříšení těla. Pevně věříme a doufáme, že jako Kristus opravdu vstal z mrtvých a žije navěky, tak také spravedliví budou po své smrti žít s ním a skrze něho novým, věčným životem. Do bolesti umírání, hořkosti smrti a temnoty hrobu k nám zaznívají Ježíšova slova, plná křesťanské naděje: “Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve

současné, porušitelné a smrtelné tělo bude proměněno k podobě s Ježíšovým oslaveným tělem, tedy v “tělo zduchovnělé.” (1Kor 15,44)

Smrt nebyla v plánu

Učitelství úřad církve a tradice učí, že smrt vstoupila do světa pro hřích člověka. Ačkoliv člověk vlastnil smrtelnou přirozenost, Bůh stanovil, že nezemře. Smrt tedy odporovala plánům Boha stvořitele a vstoupila do světa jako následek hříchu neposlušnosti biblických prarodičů. Tělesná smrt, které by byl člověk ušetřen, kdyby nebyl zhřešil, je tedy jeho “posledním nepřítelem” (1Kor 15,26), který má být přemožen.

I Ježíš, Boží Syn, podstoupil smrt, jež je příznačná pro lidský úděl. Avšak navzdory smrtelným úzkostem ji vzal na sebe úkonem naprostého a svobodného podrobení se vůli svého Otce. Ježíšova poslušnost tak proměnila prokletí smrti v požehnání.

Díky Kristu má křesťanská smrt kladný smysl. Apoštol Pavel to vyjádřil např. slovy: “Pro mě je život Kristus a smrt zisk.” (Flp 1,21) Na jiném místě říká: “Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít.” (2Tim 2,11) Křesťanský život je díky Duchu Svatému už nyní na zemi účastí na Kristově smrti a vzkříšení. Křtem věřící “zemřel spolu s Kristem”, aby žil novým životem. Umřeme-li na konci života v Kristově milosti, tělesná smrt dovrší tu skutečnost, že jsme ve křtu zemřeli s Ježíšem Kristem a zakončí naše přivtělení ke Kristu v celém jeho vykupitelském úkonu, tedy i v jeho vzkříšení a oslavení. Proto je smrt tím nejdůležitějším okamžikem života. (srv. KKC 988-1009)

P. Antonín Audy

výchvstání nemohli ihned uvěřit, ani když se jim vzkříšený Kristus osobně zjevil. “Zděsili se a ve strachu se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: “Proč jste rozrušeni a proč vám v mysli vyvstávají pochybnosti? Podívejte se na mé ruce a na mé nohy: vždyť jsem to já sám! Dotkněte se mě a přesvědčete se: duch přece nemá maso a kosti, jak to vidíte na mně.” A po těch slovech jim ukázal ruce a nohy.” (Lk 24,37-40)

Počáteční nedůvěra ke zprávám o Zmrtvýchvstalém a opatrnost, aby nepodlehli nějaké iluzi, s nimiž se setkáváme v postoji apoštolů, pomáhají

mne, i kdyby umřel, bude žít.” (Jan 11,25)

Na konci světa

Při smrti, odloučení duše a těla, propadá lidské tělo rozkladu, kdežto duše jde vstříc Bohu, i když zůstává zatím v očekávání, až bude znovu spojena se svým oslaveným tělem. Bůh ve své všemohoucnosti “na konci světa” definitivně vrátí neporušitelný život našim tělům tím, že je spojí s našimi dušemi mocí Ježíšova zmrtvýchvstání. Tehdy “všichni vstanou z mrtvých se svým vlastním tělem, které nyní mají” (4lat.), ale toto naše